

MISTERIOZNI PRAHISTORIJSKI TUNELI U AUSTRIJI

Dokazano stari 20.000 + godina

Piše: dr. Semir Osmanagić

Styria, Austrija, maj 2016.

S istraživačem prahistorijskih tunela širom Austrije i južne Njemačke, dr. Heinrichom Kuschem sam dogovorio zajednički obilazak nekoliko tunela, prilikom našeg susreta u januaru 2016.

1. DR. HEINRICH KUSCH

Dr. Heinrich Kusch je austrijski arheolog koji predaje prahistoriju na Univerzitetu u Gratzu. Svjetsku slavu je doživio svojim istraživanjem prahistorijskih podzemnih tunela u Austriji.

Naš novi susret dogovorili smo za 30. maj 2016., u istočnom gradiću Voral, pred mjesnom crkvom Voral Stift. Sabinu i mene dočekuju Heinrich i Ingrid Kusch, organizatorica mojih predavanja u Austriji Susanne i član Kuschovog udruženja za zaštitu podzemnih tunela Hans.

Prvo ulazimo u impresivni crkveni kompleks. Neuobičajeno velika crkva za ovako malo mjesto, s ogromnim samostanskim dodatkom. Heinrich mi pokazuje na grm ispred ulaza u crkvu.

“Tu je jedan od ulaza u podzemne tunele. Više ne dozvoljavaju ulazak”, govori.

Mala kapelica s desne strane ulaza. Pokazuje na višetonjski kameni kalež u sredini prostorije.

“Ovdje je bio još jedan ulaz u podzemne tunele, vodio je 60 metara ispod zemlje. Odavno su onemogućili prolaz prema tunelima.”

Na zadnjoj strani crkvenog imanja, mali toranj. Do prije šest godina ovdje je bilo spremište alata za radnike. Danas je fino uređena muzejska izložba čiji su autori Ingrid i Heinrich. Nekoliko postera prikazuju Ingrid dok se uvlačila u podzemne tunele, visi na zidu. Staklom su natkriveni pronađeni artefakti iz paleolita, neolita, keltskih i rimskih vremena. Pokazuje mi na uklesanog zmaja.

Pred ulazom u Muzej nalazi se poster koji spiralno prikazuje razvoj kultura na Zemlji. Na vanjskom obodu je moderno doba, slijedi Srednji Vijek, Rim, željezno i brončano doba, neolit, mezeolit, paleolit. Spirala se uvija i iza paleolita je ulaz u tunel s upitnikom. Kada su tuneli pravljani? Zna se da je to bilo duboko u paleolitu, nekoliko desetina hiljada godina unatrag.

Moja posjeta Austriji učvrstit će me u uvjerenju da su naši udžbenici historije samo zatvaranje očiju pred realnošću. Sve su nas učili pogrešno.

Dr. Heinrich Kusch je ulazio u 800 podzemnih, prahistorijskih tunela samo u Styriji, oblasti između Gratz i Beča. Istraživao je i one u Bavarskoj (južnoj Njemačkoj) gdje ih ima 600. Procjenjuje da ih je nekoliko hiljada locirano u Francuskoj, Njemačkoj, Španiji, Češkoj, Slovačkoj i Mađarskoj.

“Ovdje u Styriji ima 14.000 prahistorijskih objekata, od menhira i dolmena do podzemnih tunela i prostorija. Samo u oblasti gradića Vorau arheološka iskopavanja su pokazala prisustvo šesnaest naselja iz mezolitika, starosti između 10.300-11.000 godina”, zaključuje.

Krećemo se iz njegovog Muzeja, prema autu. Usput mi pokazuje teren.

“Tuneli se pružaju jako duboko i kreću se u tri smjera. Jedan prema onoj crkvi u daljini, drugi prema zapadu, treći ispod samostana prema jugu. Crkva angažira radnike jednom godišnje da ih čiste, ali ne dozvoljavaju nikome ulaz”, tvrdi Heinrich.

2. KANDELHOFER ERDSTALE TUNEL

Prvi tunel koji posjećujemo je Kandelhofer. Na uzvišenju, pored puta, Hans uklanja metalni šaht i spuštamo se improviziranim ljestvama u podzemlje. Kiša je upravo počela, i prati nas prilikom ulaska. Ispod zemlje je raskrsnica i tuneli ukopani u čvrsti materijal. Niske prostorije, na najširem dijelu tunela suhozid s plafonom od ravnih kamenih ploča. Hans se provlači kroz uski prolaz i izlazi na drugu stranu tunela. Ubrzo mu se pridružujemo Heinrich i ja.

“Skinuli smo jednu od ploča sa plafona i poslali na analizu na Univerzitet u Glazgovu, u Škotskoj. Ukoliko je kamen obrađivan može se odrediti njegova starost. Proces je veoma spor. U našem slučaju trajao je od novembra 2014. do februara 2016. Korištenjem TCN metode (Terrestrial Cosmogenic Nucleides”) zaključili su da je kamen obrađivan prije 24.000 godina! Ključno je bilo prisustvo kvarca u kamenu, a na osnovu kojeg su odredili starost”, ushićeno govori Heinrich.

Dakle, prije 24.000 godina netko je obrađivao kamen i postavljao ploče na plafon tunela te gradio suhozidove. To znači da su tuneli minimalno stari 24.000 godina. Naime, na pojedinim sekcijama bez suhozida se vidi da je tunel bio nešto širi te da originalno nije imao zidove.

Jedan kraj tunela se završava u stijeni, dakle prirodno. Drugi kraj ima suhozid. Neko ga je zatvorio.

“Naša snimanja pokazuju da se tunel pruža duboko u unutrašnjost uzvišenja”, pojašnjava Heinrich.

U tunelima je ugodna temperatura od deset stepeni Celzijusovih, visina tunela je oko metar i po, širina 70 cm.

Smještam se na kraj tunela, ukrštam noge, i kažem svom kolegi da ću potražiti odgovore duboko u sebi.

MEDITACIJA

“Čitav region je bio pod vodom. Vrlo uski prolaz je vodio prema površini. Bio je zaštićen od prodora vode i ulaska nepozvanih gostiju. Tuneli se spuštaju u dubinu i šire se. Povremeno se pretvaraju u podzemne galerije. Bića su drugačija. Oni koji su došli kasnije imali su veliki strah. Zazidali su tunele.”

3. STREBL GANG TUNEL U MJESTU PUDREGG BY VORAU

Kiša nas i dalje prati. Vozimo se dvadesetak kilometara do slijedeće lokacije. Riječ je o tunelu Strebl Gang kojeg dobro poznajem iz Heinrichove knjige.

Parkriamo pored puta. Heinrich traži lokciju ulaza u tunel sa druge strane puta, u šumarku. Našao ga je. Dvije kamene ploče prekrivaju čeličnu ploču. Otključava katanac, sve uklanja, podiže ploču i ispod nas je ulaz u rupu. Malo dublje se vidi suhozid.

“Ova cesta je nekada bila četiri metra niže, tako da je ulaz u tunel bio na uzvisini. Do prije šest godina ulaz je bio otvoren, nezaštićen. Djeca su se uvlačila, palila vatru. Nakon toga ga je preuzelo naše Udruženje. Ulaz je zatvoren, jer je ovaj tunel isuviše važan za austrijsku historiju.

Godišnje imamo maksimum do 20 posjetilaca. Danas smo ga otvorili tebi u čast”, govori Heinrich.

Ovaj put nas ulazi petoro. Drago mi je što se i Sabina spušta u podzemni svijet.

Impresivne vijesti od samog starta.

“Na ulazu je napravljen suhozid s kamenim plafonom. Analizirali smo starost obrade kamena (TCN Dating) i dobili rezultat od 20.300 godina!, Naravno, ulaz je podgrađen znatno kasnije od gradnje samog tunela. U ovom trenutku ne možemo odrediti starost tunela”, riječi su austrijskog profesora arheologije.

Tunel se širi i dobija uniformnu fizionomiju. Širina tunela je identična, iznosi 70 cm. Visina od 170 cm me primorava da stalno hodam pognuto.

Tunel blago zavija. Zidovi su od izuzetno čvrstog materijala. Vide se tragovi obrade.

“U ovim linijama je pronađen plin. Analizirali smo ga i riječ je o plinu koji je rezultat termalnog obrađivanja stjenkog materijala pri temperature od 1.200 stepeni. Graditelji su upotrebljavali nepoznatu tehnologiju, alate koji su proizvodili vrlo visoke temperature. Udubljenja od 15-18 mm su pravila sječiva koja su se kretala od vrha plafona prema strani zida pa sve do dna zida. Iz jednog poteza. Čvrstoća ovog materijala je 7,2 na Mohovoj skali” mirno i odmjereno govori Heinrich.

“Pa to je čvršće od granita”, mislim se u sebi.

Tuneli su impresivni. Kroz njih je prošla mašina koja ih je napravila u jednom mahu, besprijeckorno. Datum još nije poznat, jedino je pitanje koliko su ovi tuneli stariji od 20.000 godina? Da li više od trideset hiljada godina kao oni u Visokom?

Dolazimo do kraja tunela. Ukupno 93 metra od ulaza, građevinska perfekcija. Prati nas ugodna temperatura od osam stepeni.

Namještam se u sjedeći položaj. Članovi tima znaju šta slijedi.

MEDITACIJA

Slike naviru.

“Tunele su bušili da bi dobili određenu rezonanciju brda. Ovo su “rezonantni tuneli”. Dužina prolaza je određivala frekvenciju čitavog uzvišenja. U ovom brdu ih je nekoliko. Graditelji su slali svjetlosne, rotirajuće, laserske mašine da buše tunele”.

Izašli smo iz ovog uzbudljivog tunela. Penjem se putem da osmotrim uzvišenje malo bolje. Blagi nagib prema vrhu sa svih strana. Brdo prosijeca put te nekoliko izgrađenih kuća. Prenosim svojim kolegama utiske, ali i slike iz meditacije.

Hans govori:

“Ovdje smo radili geoelektrična mjerenja podzemlja. Mogli smo snimati do 36 metara duboko. Pronašli smo još četiri tunela u ovom uzvišenju. Različite su dužine, ali iste širine i visine.”

Drago mi je da je potvrdio slike koje sam primio.

Posmatram ovaj kraj. Prelijep je. Visoka šuma, prostrane zelene doline. I tokom zadnjeg Ledenog doba ovdje nije bilo leda. Led se pružao znatno sjevernije.

4. SCHROTTER GANG TUNEL U RIGERSPAHU

Vožnja terencima, kiša nas i dalje prati. Stižemo pred poljoprivredno gazdinstvo. Hans otvara podrumaska vrata. Slično dalmatinskim konobama, stara drvena burad za pravljenje vina, nekoliko gomila kamenja u podrumu. Kao da se godinama ne koristi.

Otvaramo mala željezna vrata. Dočekuje nas bara na ulazu u tunel, vjerovatno od jake kiše koja pada čitav dan. Nakon toga se nastavlja tunel, prvo u glini, kasnije ponovo čvrsti kameni materijal. Tragovi alata na zidu. Širina kao i u drugim tunelima, 70 cm. Visina je na početku tunela jedan metar, a kasnije se širi na 170 cm. Otvorena sekcija tunela je dugačka 14 metara. Završava se suhozidom koji je, po Heinrichu, podignut u XVII stoljeću.

Tunel se pruža ispod kuća na imanju. Heinrich i ekipa su bili uklonili prvi suhozid i očistili dva i po metra. Pošto je bio tačno ispod temelja stare kuće, radove su morali zaustaviti zbog primjedbi vlasnika kuće.

Dizajn tunela je nešto drugačiji nego kod tunela koje smo posjetili ranije. Plafon ide u špic, podsjećajući na gotički stil.

“Iznad završetka otvorene sekcije je monolit, na površini zemlje”, govori Heinrich.

Završavamo posjetu tunelu i izlazimo na površinu. Zbilja, u dvorištu je monolit visine 140 cm, širine 30 cm. U gornjem dijelu je kvadratna rupa.

Mjerim orijentaciju monolita: blago odstupa od pravilnog istoka.

MEDITACIJA

“Raspored monolita je slijedio tunele. Svjetlost izlazećeg sunca tokom solsticija je pokazivala smjer kretanja tunela. Monoliti su postavljeni znatno kasnije.”

Prenosim slike kolegama. Heinrich potvrđuje da svojim položajem monolit pokazuje smjer pružanja tunela.

“U polju se nalaze ostaci drugih monolita. Postoji tunel koji se pruža s druge strane kuće, jedan ide prema jugu”.

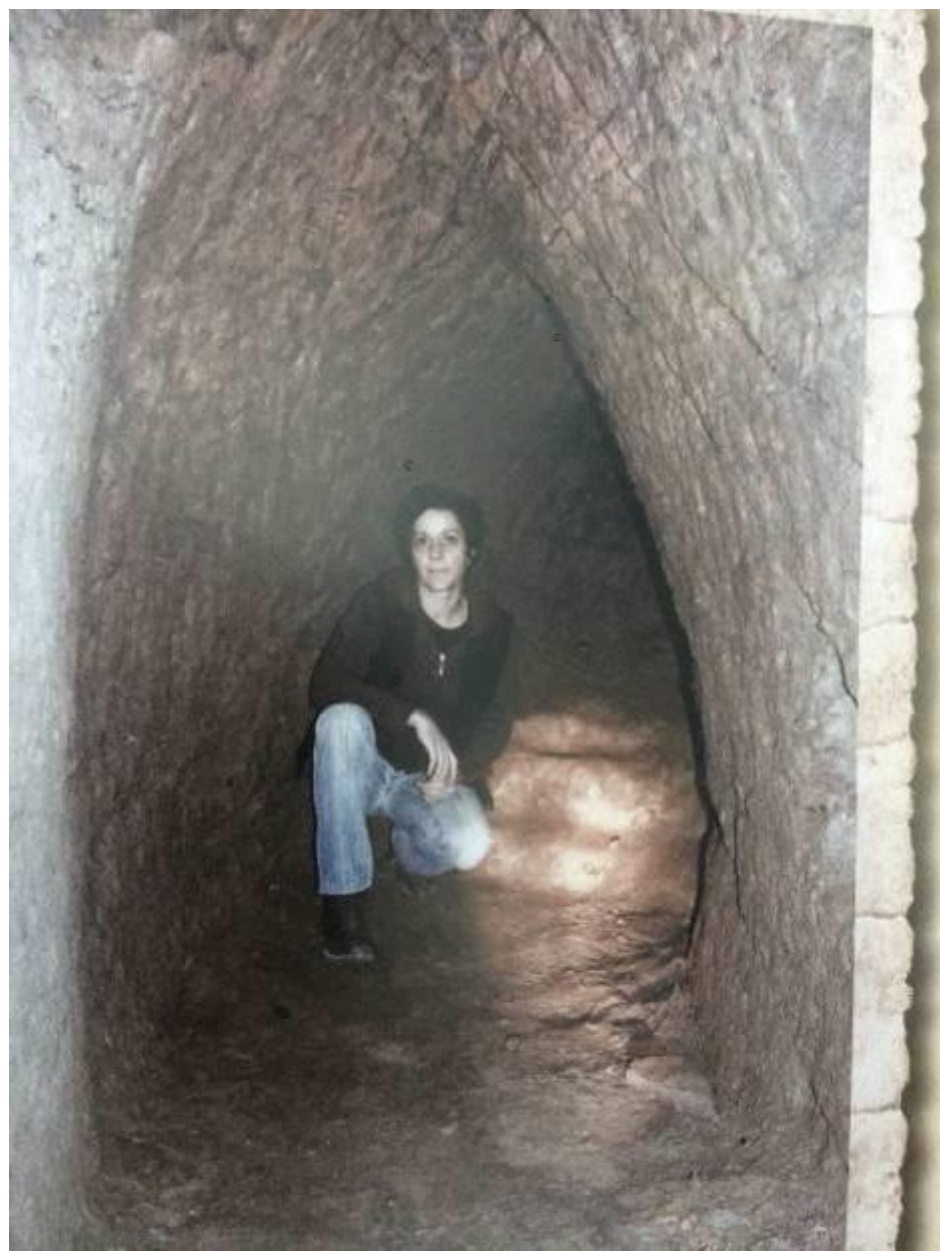

5. MEIDL BAUER GANG TUNEL U RIGERSPAHU

Dolazimo do četvrte tunelske destinacije. Susanne mi govori:

“Posjetila sam ove tunele prije dvije godine. Tada je bilo jako, jako opasno.”

Na uzvišenju je vlasnik parcele izidao ulaz ciglom i natkrio ga. Ispod nastrešnice nekoliko gajbi s vodom, mineralnom vodom i sokovima. Za posjetioce, besplatno. Lijepa gesta.

Rupa u zemlji. Duboka deset metara. Planinarskim konopcem se spuštamo pod zemlju. Ušli smo u tunel. Poznata gradnja, tehnologija, dizajn.

Heinrich i ja idemo naprijed. Daje mi završne riječi za danas, govori o mineralima, prolazima, prostorijama, mogućim poveznicama s još dubljim tunelima.

Gledam zidove. Ponovo iste mašine koje su bušile kamen. U zidu naslage kvarcnog kristala. Korozija se lagano slijeva niz zidove, upozoravajući na prisustvo željezne rude. Ingrid pokazuje prstom na crni mineral, mangan. Dolazi i Susanne.

Krećemo se prema drugom dijelu tunela. Pri tome, prolazimo kroz uski prolaz, od 40 cm, četveronoške.

Napokon dolazimo do kraja otvorene sekcije od 70 m. I tamo, iznenađenje za mene. Ubačeni šljunkoviti materijal, identičan materijalu u tunelima Ravne u Visokom.

“Mislim da su tunele ispunjavali iznutra prema vani”, govori mi Heinrich.

U glavi rezimiram posjetu.

Mnoštvo podzemnih tunela u Zapadnoj Europi. Većina je zauvijek ostala neotkrivena, ostale je sistematski zatvarala katolička crkva. Najvjerovatnije tuneli vode duboko pod zemlju. Zatvarani su u nekoj znanto kasnijoj fazi. Građeni su u čvrstim materialima, bogatim mineralima, na energetski potentnim mjestima. Prisutni su podzemni vodeni tokovi.

Kretanje vode uzrokuje stvaranje negativne ionizacije i elektriciteta, posotojanje šupljina pojačava te energije, kvarcni kristal ih dodatno pojačava, željezna ruda stvara elektromagnento polje... I dolazimo do sličnih zaključaka kao i za bosanske piramide.

Sve je vezano za energetska polja, vibracije i vrlo specifične frekvencije.

